

vi til den umaadelige Fiskehngel, og der vilde jeg da gjerne have at vide, hvad de ville gjøre ved Fiskene, naar de nu engang ere komne op, Stort og Smaat. Ja, vi have jo Lov til at tage saadanne deilige Ting som halvpunds Aborrer og Rødspætter paa knap et halvt Pund med hjem at spise; men naar vi nu ikke kunne spise Mere, og der er i Millionvis, hvad skulle vi saa gjøre? Naar vi kaste dem ud, ere de til ingen Nytte, naar man da undtager Mal — alt det Andet er ødelagt efter den Behandling, det har faaet, og skal det saa altsaa dog kastes bort til ingen Nytte? — Jeg vil endnu udtale, at den høitærede Minister gik ud fra, at hans Forslag var et godt Grundlag til Forhandling, og naar han ser det fra det Standpunkt, saa skal jeg sige, at det glæder mig; thi naar han gaar ud derfra, at det kun skal være som et Grundlag, saa maa han kunne give os en hel Del af de Indrømmelser, som vi med Nødvendighed maa holde paa for at gaa med til Lovforslaget. Jeg kan godt tænke mig, at der kunde komme en Lov ud om Fiskeri, og hvis vi fik en saadan Lov, som ikke greb for stærkt ind i Fiskernes Maade at fiske paa, saa skulde jeg være glad derved.

B. Pedersen: Det er vel nok saa, som man undertiden hører paastaa, at en Fiskerilov i det Hele taget er et Tilbage-
skridt i de bestaaende Fiskeriforhold, og derfor som det er Tilfældet, saa skulde man jo synes, at man helst skulde undgaa en Lov om Fiskeri. Jeg tror nu imidlertid, at Fiskerne efter den hele Maade, hvorpaa Forholdene have udviklet sig, ere bedre tjente med at faae bestemte Lovregler at rette sig efter end med at være afhængige af de undertiden vekslede administrative Bestemmelser, og navnlig tror jeg dette, efter at vi have faaet denne Høiesteretsdom af 1880, som igjen har affødt det bekendte ministerielle Cirkulære af 10de November 1884. Det er jo en bekendt Sag, at dette Cirkulære fremkaldte en Del Uro hos Fiskerne. Jeg tror som sagt derfor, at Fiskerne ere bedre tjente med at faae Lovregler at rette sig efter; men jeg vil sige, at disse Lovregler bør være saa humane og billige overfor den store Fiskeribefolkning som muligt. Hvorvidt nu det foreliggende Lovforslag kan siges at være et human og godt Forslag, det skal jeg ikke for Dieblisset komme nærmere ind paa; men jeg betragter i alt Fald Forslaget for at være, som det er blevet bemærket, et godt og brugbart Grundlag at arbejde videre paa, og jeg er tilbøjelig til at tro, at naar der

fra alle Sider tages rimelige Hensyn, der da nok kan være Udsigt til at faae vedtaget en Lov om Fiskeri. Dog mener jeg ikke, at der er Udsigt til, at dette vil ske i den allernærmeste Fremtid; thi dette Spørgsmaal har saa stort et Omfang, og efter Udtalelserne at dømme er der endnu saa afvigende Meninger blandt ærede Medlemmer angaaende de enkelte Bestemmelser, at det dog maaste vil blive vanskeliger, end det kunde se ud til, at faae en Lov vedtaget. Jeg er for mit Vedkommende særdeles tilfreds med, at den høitærede Minister har optaget særegne Bestemmelser af Punkter i den Betænkning, som i 1882 blev afgivet af det daværende Udvalg. Man kan ikke nægte, at den høitærede Minister har taget et rimeligt Hensyn til Udvalgets Arbejde; men jeg vilde dog have ønsket, at den meget ærede Minister var gaaet noget videre. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Punkter, men dog tillade mig at fremhæve i alt Fald et Punkt, som jeg mener, den høitærede Minister burde have medtaget; men jeg haaber, at det vil kunne ske endnu. Jeg sigter herved til det Punkt, som staar i den nævnte Betænkning under Nr. 7, der omhandler det Spørgsmaal at skaffe Fiskerne Pladser, hvor de kunne tørre deres Fiskergarn og andre Redskaber. Jeg veed med Bestemthed, at der er mange Fiskere i den Egn, hvor jeg er fra, som aarlig maa udrede temmelig betydelige Summer for saadanne Pladser, og det er ikke saa ganske ubetydeligt for de fattige Fiskere — i alt Fald usformuende Folk — at skulle udrede endog mange Kroner aarlig for at faae en saadan Tørreplads. Jeg skal derfor — idet jeg ikke skal komme videre ind paa de enkelte andre Bestemmelser — tillade mig særlig at henlede den høitærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt. — Det foreskammer mig, at, naar den høitærede Minister i Lovforslagets § 5 har optaget et andet Punkt af det daværende Udvalgs Betænkning, nemlig et Forslag, som angaar Stier til Vandet, saa synes jeg, at det, jeg her har nævnt, maa have fundt saa megen Betydning, som det nævrende Lovforslags § 5. Jeg haaber derfor, at den høitærede Minister senere vil finde sig besøiet til at faae den Bestemmelse ind i Loven. — Der er ogsaa talt om Vedtægter. Jeg hører, at det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) mener, at saadanne Vedtægter nok kunne være brugelige og hensigtsmæssige, men at kun Fiskerne burde have Indflydelse derpaa. Det foreskammer mig, at det Endringsforslag, som staar i den nævnte Betænkning, maaste ikke gaar vidt nok, men dog i alt Fald temmelig vidt, idet